ୟୁ. ପି. ଜଳ ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ନରେଶ୍ୱର ସାହାଇ ମାଥୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଅକ୍ଟୋବର 6,1994

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950 :

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226-ସେବା ମାମଲାରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା-ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବିକଳ୍ପ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇନାହିଁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ର ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ଲାଭ ପାଇବା ପାଇଁ ବୈଧାନିକ ବାଧ୍ୟବାଧକତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ।

ୟୁ. ପି. ଲୋକସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ୟୁ.ପି. ରାଜ୍ୟ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ଅଭିଯୋଗ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । କିଛି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପାଖକୁ ନଯାଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ସଫଳ ହୋଇ ନପାରନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଯାଇପାରିବେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ପ୍ରଥମେ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଯେତେବେଳେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ବୈଧାନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମେ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ଏକ ବୈଧାନିକ ବାଧ୍ୟବାଧକତା । ଯଦି ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି, ତେବେ ଧାରା 226 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ଶୀଘ୍ର ଫଇସଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା । [317- A, B]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6867/1994 ।

W.P. ସଂଖ୍ୟା 928 (SS)/1992ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 19.1.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ ଏବଂ ଆର. ବି. ମିଶ୍ର ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ, ସୟଦ ଅବୁ ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଏମ୍. ଏସ୍. ବିଷ୍ଟ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଏହି ମାମଲାଟି ୟୁ.ପି. ଜଳ ନିଗମର ସ୍ତର II ମୁଖ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନିୟର ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ସହିତ ଜଡିତ । ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସେବା ଅଭିଯୋଗର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ୟୁ. ପି. ଲୋକସେବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଗଠିତ ହୋଇଛି ।ଯେତେବେଳେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଓମ୍ ନାରାୟଣ ଦ୍ୱିବେଦୀ ଏବଂ ଏସ୍.ସି. ଅତ୍ରୀ, ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଅଭିଯୋଗର ଫଇସଲା ପାଇଁ ଆହ୍ଲାବାଦ ଖଣ୍ଡପୀଠରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ 23 ମାର୍ଚ୍ଚ, 1993 ଏବଂ 15 ଏପ୍ରିଲ, 1993 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସେମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଠାରୁ ଉପଲବ୍ଧ ବୈଧାନିକ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା, ଯିଏ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ତାଙ୍କ ସେବା ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପର୍କରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଖଣ୍ଡପୀଠରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଏହି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ, ଜାନୁଆରୀ 19, 1994 ରେ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେହେତୁ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ପକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ତେଣୁ ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଶୀଘ୍ର ଫଇସଲା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାର ମାମଲା ନୁହେଁ । ଆମେ ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଦୃଢତା ପାଉନାହୁଁ ।

ଯେତେବେଳେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଏକ ବୈଧାନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଥମେ ବୈଧାନିକ

ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ଏକ ବୈଧାନିକ ବାଧ୍ୟବାଧକତା । ଯଦି ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପତ୍ତି କରନ୍ତି, ତେବେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ସର୍ବଦା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରି ଏହାର ଶୀଘ୍ର ଫଇସଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସଙ୍ଗତ ଥିଲା ।

ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ କାଗଜପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାନ୍ତୁ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାର ପାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବୈଧାନିକ ପ୍ରତିକାରର ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଜି.ଏନ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।